

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 536 din 07.09.2022

Dosarul nr. 253/2022

Petiție nr. 2668/11.04.2022

Petent:

Reclamat: Ministerul Finanțelor - ANAF

Obiect: impozitare discriminatorie a autoturismului achiziționat

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1 Numele și domiciliul reclamatului

2. Ministerul Finanțelor – ANAF- str. Apolodor, nr.17, sector 5, București

II. Procedura de citare

3. Prin adresa nr. 2668/04.05.2022 Colegiul director a învederat petentului prevederile art. 28 și art. 29 din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, sens în care a invocat din oficiu excepția de vădită necompetență a CNCD pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, respectiv anularea unui act normativ.

4. Petentului i-a fost acordat un termen de 15 zile pentru depunerea punctului de vedere cu privire la excepția invocată.

5. Petentul primind adresa CNCD la data de 12.05.2022, nu a comunicat niciun punct de vedere.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin petiția înregistrată sub nr. 2668/11.04.2022, semnată și retimisă în format electronic către CNCD și înregistrată sub nr. 2857/19.04.2022, petentul apreciază ca fiind discriminatorie modalitatea de calcul a impozitului auto conform prevederilor Codului Fiscal, susținând că în acest fel îi este restrâns dreptul de a alege un autoturism fără constrângeri ulterioare de natură financiară.

7. Petentul arată că, modalitatea de stabilire a impozitului în funcție de capacitatea cilindrică, este de natură a destabiliza bugetul celor care își achiziționează autoturisme cu capacitate mai mare. În acest sens precizează că în data de 04.04.2022, achiziționându-și un autoturism cu 4 uși cu o capacitate de 2.698 cmc, a aflat ulterior că va avea de plată cu titlu de impozit cca 2700 lei anual.

8. Petentul apreciază ca fiind discriminatorie modalitatea de calcul a impozitului datorat în funcție de capacitatea autoturismului, întrucât graficul de calcul care se face din 200 în 200

cmc, avantajează doar o anumită categorie de producători auto, însă constrânge în acest fel oamenii să își achiziționeze un anumite tip de autoturisme cu motoare mici.

9. În justificarea aprecierilor sale, petentul arată că și-a schimbat autoturismul fabricat în 2005 cu unul mai nou fabricat în 2008 și cu o capacitate cilindrică de doar 30kW peste capacitatea celui deținut anterior, însă a constatat ulterior că impozitul datorat este mult mai mare decât cel datorat pentru vechiul autoturism, arătând că noul autoturism depășește cu doar 98 cmc pragul de calcul din grila de impozitare stabilită prin prevederile Codului Fiscal.

9. Petentul solicită efectuarea de către CNCD de demersuri administrative în vederea modificării de urgență a modului de calcul a impozitului auto, precum și obligarea părții reclamante la publicarea în mass-media a rezumatului hotărârii.

10. Față de excepția invocată din oficiu de Colegiul director, petentul nu a formulat apărări.

IV. Cadrul legal aplicabil

11.- Constituția României – art. 56

- O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

- Legea 227/2015 privind codul Fiscal

V. Motive de fapt și de drept

12. În analiza faptelor prezentate, Colegiul director al CNCD reține că petentul reclamă o posibilă discriminare săvârșită de Ministerul Finanțelor - ANAF prin modalitatea de stabilire a impozitului auto în funcție de capacitatea cilindrică a motorului, respectiv prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiuni din aceasta, cu o sumă corespunzătoare din Codul Fiscal.

13. Potrivit Art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, „Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”

Luând act de petiție, astfel cum a fost formulată, Colegiul director urmează a analiza excepția invocată.

14. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ - jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile din litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 și art.17 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

15. Având în vedere obiectul petiției cu care a fost sesizat CNCD, Colegiul director constată faptul că, în trecut CCR prin Decizia nr. 46/2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 263 alin. (2) pct. 1-5 din Legea nr. 571/2003 privind vechiul Codul fiscal, a statuat faptul că ”dispozițiile art. 263 alin.(2)

din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal se aplică uniform tuturor contribuabililor ce se află în situația stabilită de ipoteza normei, fără să instituie discriminări sau privilegii pe criterii arbitrare. Întrucât calcularea taxei asupra mijloacelor de transport se face prin aplicarea unei cote fixe în raport cu aceeași bază de impozitare, care este reprezentată de capacitatea cilindrică a vehiculului, apreciem că textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) și cu cele ale art. 56 din Constituție. Pentru a garanta principiul egalității în materie fiscală, legiuitorul are obligația constituțională de așezare justă a sarcinilor fiscale, or, dispozițiile art. 263 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal atestă caracterul echitabil și proporțional al taxei stabilite, care se aplică tuturor contribuabililor, fără deosebiri de tratament juridic. În continuare, Curtea reține că autoarea excepției este nemulțumită, în realitate, de criteriile tehnice avute în vedere de legiuitor la stabilirea impozitelor, cum ar fi vechimea autoturismului, capacitatea cilindrică etc. În legătură cu acest aspect, prin Decizia nr. 249/2008, Curtea a statuat că, atât timp cât prin reglementarea criticată nu se contravine principiilor proporționalității și al echității în materie fiscală, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța asupra criteriilor alese de legiuitor pentru stabilirea impozitelor, acesta fiind suveran a decide cu privire la aceste aspecte.”

16. Colegiul Director va ține seama și de Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție, a statuat că în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României.

17. Mai mult, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997/2008, ” constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.”

18. Prin urmare, în raport de argumentele mai sus expuse, raportându-se la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care nu poate analiza aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, respectiv anularea unui act normativ, aceste atribute revenind exclusiv legislativului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, respectiv anularea unui act normativ, competența în această materie revenind legislativului.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu e cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 07.09.2022 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

HORIA GRAMA – Membru

MARIA MOȚA – Membru

Data redactării: 07.09.2022

Redactată și motivată: M.M. și C.G.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind

prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

